

KAZUS - Umowa faktoringu

Stan faktyczny

Bank X (faktor), zawarł z firmą „Y sp. z o.o.” (faktorant) umowę o świadczenie usług faktoringowych, zgodnie z którą spółka ta dokonywała na rzecz powoda cesji swoich wierzytelności wobec dłużnika Jana K. Z powodu niespełnienia należnego świadczenia przez dłużnika Jana K. „Bank X” wystąpił przeciwko niemu z żądaniem zapłaty, wywodząc swoje roszczenie z faktu zawarcia z firmą „Y sp. z o.o.” umowy o świadczone usług faktoringowych, w ramach której spółka ta dokonywała na rzecz powoda cesji wierzytelności przysługujących jej wobec dłużnika Jana K.

Do istotnej treści zawartej umowy należy m.in. postanowienie zawarte w § 3: „w przypadku niezrealizowania przez odbiorcę całości lub części spłaty wykupionej wierzytelności, faktor niezwłocznie dokona jej zaspokojenia bezpośrednio od faktoranta”, W takiej sytuacji „Bank X” mógł zgodnie z umową pobrać przypadającą mu należność z rachunku bankowego firmy „Y sp. z o.o.”.

W § 4 zawarto postanowienia dotyczące zabezpieczenia roszczeń „regresowych” faktora powstałych w związku z niezaspokojeniem (w sposób określony w § 3 umowy) całości lub części wykupionej wierzytelności. Umowa nie określała natomiast w ogóle prawnych losów wierzytelności w razie niemożności uzyskania przez „Bank X” świadczenia od dłużnika.

Pozwany zarzuca brak legitymacji do wystąpienia z powództwem po stronie banku.

Pytania

1. Na czym polega faktoring?
2. Jakie są prawno-gospodarcze funkcje i znaczenie faktoringu?
3. Na czym polega faktoring właściwy i niewłaściwy?
4. Jaki jest charakter prawny umowy faktoringu?
5. Czy faktor zachowuje uprawnienie do dochodzenia przelanej wierzytelności od nabywcy towarów (dłużnika) mimo braku w umowie faktoringu właściwego zastrzeżenia, że niespłacenie wierzytelności przez nabywcę towarów (dłużnika) powoduje jej powrót do dostawcy towarów (faktoranta)?